

Khảo sát của Trump là chiến đấu chống lại chủ nghĩa trọng thương của Trung Quốc được chia sẻ rộng rãi trên mọi phương diện chính trị của Mỹ và ngày càng nhiều trong khu vực tự nhân Mỹ. Tuy nhiên, điều gây tranh cãi nhiều hơn là cách tiếp cận của ông.

Cuối cùng Tổng thống Donald Trump cũng đã thách thức lại hệ quan trọng nhất trong chiến dịch vận động tranh cử là buộc Trung Quốc phải chịu trách nhiệm về các thông lệ thương mại không công bằng của nước này. Tổng thống xứng đáng được khen ngợi vì đã sẵn sàng lên tiếng về cách hành xử tồi tệ của Trung Quốc hơn là những người tiến nhiệm của ông, nhưng các biện pháp của ông lại là những chính sách đối ngoại gây phá hoại và bất ổn nhất cho thế giới nay. Các khoản thuế trong nhiều lĩnh vực sẽ gây hại cho các công ty và người tiêu dùng Mỹ, trong phần các

định minh của M, và làm xói mòn hệ thống thặng dư toàn cầu. Có một cách tốt hơn để thách thức Trung Quốc mà bỏ qua việc thúc đẩy công cuộc đổi mới của M và duy trì các thành viên đóng vai trò lãnh đạo của M trong nền kinh tế quốc tế.

Không có gì phải tranh cãi về việc Trung Quốc đã gây tổn hại cho hệ thống thặng dư toàn cầu và các lợi ích kinh tế của M. Trong nhiều năm, Bắc Kinh đã khiến các thị trường trên thế giới tràn ngập hàng hóa được trợ giá, buộc các công ty của M phải chuyển giao công nghệ được quy định cho các công ty Trung Quốc, hạn chế sự tiếp cận của nước ngoài đối với các khu vực rộng lớn của nền kinh tế Trung Quốc, và dính líu đến việc công khai đánh cắp quy trình sở hữu trí tuệ. M đã phải trợ giá nông nghiệp khi mặt đất sản xuất trống rỗng và công nhân việc làm. Giờ đây, khi Trung Quốc dịch chuyển lên vị trí cao hơn trong chuỗi giá trị, chính các thông lệ này lại đang đe dọa nền tảng đổi mới và thúc đẩy đánh giá cao của M vì Bắc Kinh nhậm mẫn tiêu vào việc chi phí các công nghệ tương lai, bao gồm cả trong lĩnh vực ngòi máy, khoa học sức khỏe và trí tuệ nhân tạo.

Nước M trước tiên, nước M đến đây

Khảo sát của Trump là chiến đấu chống lại chế độ nhà trưng thặng dư của Trung Quốc được chia sẻ rộng rãi trên mọi phương diện chính trị của M và ngày càng nhiều trong khu vực thế nhân M. Điều gây tranh cãi nhiều hơn là cách tiếp cận của ông. Chính quyền Trump đã sử dụng một loạt đạo luật trong nước hiếm khi được sử dụng và có thể các cơ chế giải quyết tranh chấp đa phương của Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO) – các thể là các điều khoản trong báo luật mở rộng thặng dư năm 1962 và báo luật thặng dư năm 1974 cho phép Chính phủ M ứng phó với một loạt mối nguy hiểm đối với sự thành viên của quốc gia, trong đó có sự gia tăng đột ngột hàng nhập khẩu, sự phụ thuộc quá mức mà đe dọa đến an ninh quốc gia, và sự phân biệt đối xử với các công ty M. Trump đã quyết định sử dụng những đạo luật này để áp dụng các khoản thuế có ảnh hưởng sâu rộng lên sản phẩm máy giết và tấm pin năng lượng mặt trời nhập khẩu, và sau đó là thép và nhôm nước ngoài, và giờ đây, trong tuyên bố của ông vào ngày 22/3, nhậm vào hàng nhập khẩu từ Trung Quốc trợ giá ít nhất là 50 tỷ USD/năm vì những hành vi lạm dụng liên quan đến công nghệ.

Các khoản thuế của Trump có thể thành công ở phương diện hơn hợp nhất là giải quyết được một số thông lệ gây hại của Trung Quốc trong ngắn hạn. Những tổn thất gây ra trong tiến trình này sẽ lớn hơn nhiều so với các lợi ích. Với rất ít trường hợp ngoại lệ, các nhà kinh tế học nhất trí rằng thuế quan là một công cụ tồi tệ.

Chúng làm tăng giá thành sản phẩm đối với người tiêu dùng, cũng như các công ty xuôi dòng (nhóm người quá trình sản xuất hoặc chuỗi cung ứng) vốn phải thu vào nguồn lực đầu vào của nước ngoài. Chính hình, thuế thép của Trump có thể lập luận là tốt cho ngành công nghiệp thép của Mỹ, nhưng lại là điều tồi tệ đối với tất cả các nhà sản xuất của Mỹ. Theo một số ước tính, đối trọng với hàng chục nghìn công nhân việc làm tăng lên như thuế thép và nhóm của Trump sẽ là gần nửa triệu công nhân việc làm bị mất đi trong khu vực kinh tế Mỹ, nghĩa là khoảng 18 việc làm bị mất đi mỗi có 1 việc làm mới. Đây không chỉ là lý thuyết: Thuế thép do Tổng thống George W. Bush áp đặt vào năm 2002 đã dẫn đến việc ước tính 200.000 việc làm bị mất.

Nếu như điều này là chưa đủ, thì các khoản thuế của Trump có thể có những tác động dây chuyền lớn đến hệ thống thương mại toàn cầu rộng lớn hơn. Các nước khác có thể không đi theo sự lãnh đạo của Trump, sẽ dùng một định nghĩa bao quát về an ninh quốc gia như một lý do để đưa ra tất cả các kiểu rào cản thương mại ngăn chặn các công ty của Mỹ. Các quốc gia bên ngoài hàng công có thể không sẽ kiện Mỹ ra WTO với những lý do rộng hành vi miễn thuế vì lý do an ninh quốc gia của Chính quyền Trump là không thể đáng.

Tính bao quát của quyết định ban đầu của Trump về thuế thép và nhóm công nhân trên các nước nhóm tăng cường mối liên minh các nước có hiểu qua để chính lại các thông lệ thương mại của Trung Quốc. Bằng việc bao gồm tất cả các đối tác thương mại, kể cả các đồng minh chủ chốt ở châu Âu và châu Á, chính tuyên bố ban đầu này đã gửi tín hiệu sai lầm đến các đối tác như Úc, Nhật Bản và Đức, những nước sẽ làm việc với Mỹ để đối phó với tình trạng đã thối nước ngoài lực và hành vi đánh cắp quyền sở hữu trí tuệ của Trung Quốc. Điều này dẫn đến việc Ủy ban châu Âu đi xa tới mức công khai nói về hành động trả đũa nhóm vào hàng hóa của Mỹ như quần jean và quần nam viết quần, và Ngoại trưởng Hàn Quốc ám chỉ một lập trường ít mang tính hợp tác hơn với cuộc khủng hoảng hạt nhân Triều Tiên. Chính quyền Trump cuối cùng đã phải chịu thua trước áp lực này và miễn thuế cho các đối tác thương mại này và một số đối tác khác. Những các đồng minh chủ chốt như Nhật Bản vẫn nằm trong danh sách mức tiêu, và tiền thuế chính trị rộng lớn hơn đã xảy ra.

Cũng nên nhớ có mục tiêu

Cách tiếp cận mang tính phá hoại của Trump đối với thương mại không phải là lựa chọn thay thế duy nhất, cũng không nên mục đích là phải quay trở lại các cuộc đối

thoại vô ích và những cuộc đàm phán không có hiệu quả. Thay vào đó, một số kết hợp lãnh đạo kinh tế ý chí chính trị mạnh mẽ ở Washington và vai trò lãnh đạo của Mỹ ở nước ngoài có thể tránh được các lỗi lầm không công bằng của Trung Quốc mà không gây thêm tổn thất đáng kể trong tiến trình thương mại.

Số tiền công suất nhất định bằng số phòng thí nghiệm. Mỹ nên cấp nhật thông tin và hỗ trợ cho ủy ban đầu tư nước ngoài tại Mỹ (CFIUS), cơ quan chính phủ có nhiệm vụ xem xét các khoản đầu tư nước ngoài vì những quan ngại về an ninh quốc gia. Một dự luật đang được đưa ra Quốc hội thông qua nhằm siết chặt việc kiểm tra đối với các công nghệ mang tính quyết định. Điều này có ý nghĩa then chốt là Quốc hội làm vậy theo một cách tránh được việc gây tổn thất rộng lớn hơn cho môi trường đầu tư của Mỹ, và cung cấp cho CFIUS đầy đủ các nguồn lực để giải quyết số lượng tranh chấp lớn hơn nhiều. Thêm nữa, việc có thêm nhân viên và nguồn lực tại Văn phòng Đại diện Thương mại Mỹ sẽ cho phép tập trung nhiều hơn vào việc thực thi các hoạt động thương mại, ngoài việc đàm phán và tái đàm phán các thỏa thuận thương mại.

Các biện pháp thương mại là một phần chính đáng trong bất kỳ phần nào trong thách thức Trung Quốc. Chính quyền Trump không sai khi đưa vào các công cụ như Mục 301, đạo luật thương mại năm 1974 để xóa bỏ cách hành xử tại các nước Trung Quốc, trong đó có việc ép buộc chuyển giao công nghệ. Những những hành động được thực hiện theo các luật lệ thương mại của Mỹ cần phải loại bỏ hoàn toàn các vấn đề cũ bần, giành được số lượng hàng của các đối tác thương mại khác, và tránh vi phạm các nghĩa vụ quốc tế của Washington. Trái lại, việc đưa ra các khoản thu thuế như thuế chống bán phá giá vi phạm các quy tắc của WTO và dẫn đến hành động trả đũa gây tổn hại.

Với một cách tiếp cận nhằm mục tiêu nhiều hơn vào Trung Quốc, Mỹ tốt hơn nên tập hợp các đối tác để xây dựng lý luận thông tin nhằm áp dụng các công cụ của Trung Quốc theo một cách mang tính hợp lệ nhiều hơn. Chỉ riêng những hành động của Mỹ thôi thì hầu như không làm được gì nếu Trung Quốc có thể đơn giản là lựa chọn ngừng tiếp theo theo giá cao nhất. Washington sẽ làm việc với các đối tác châu Á và châu Âu để đưa kiến chung lên WTO và chia sẻ thông tin về các hoạt động đầu tư của Trung Quốc.

Ngoài việc phòng thí nghiệm, Mỹ cũng nên đưa đầu vào một tầm nhìn tích cực bằng cách đưa ra các quy tắc thương mại và đầu tư mới cho thế kỷ 21. Điều này chưa được lựa chọn hơn tất cả những việc khác thông tin không công bằng của

Trung Quốc theo thời gian bằng cách yêu cầu Bắc Kinh phải tuân theo các quy tắc nếu họ muốn tiếp tục hưởng lợi từ hoạt động thặng dư và đầu tư của mình ở châu Á-Thái Bình Dương và bên ngoài khu vực này.

Đây chính là mục tiêu của Hiệp định tác xuyên Thái Bình Dương (TPP) và Hiệp định tác xuyên Thái Bình Dương và đầu tư xuyên Thái Tây Dương (TTIP) – Trump đã từ bỏ cả hai hiệp định này – mà hơn là sẽ đặt ra các tiêu chuẩn cao và quy tắc để với nhiều vấn đề được quan tâm có liên quan đến Trung Quốc, bao gồm các tiêu chuẩn và quy tắc để với các doanh nghiệp nhà nước, hoạt động mua sắm của chính phủ và việc khoan vùng dầu liêu. Các thỏa thuận này cũng bao gồm các tiêu chuẩn về lao động và môi trường nhằm san bằng sân chơi cho người lao động Mỹ và người chôn mọt “cuộc đua xuống đáy” (các công ty cạnh tranh giảm giá thành bằng cách giảm tiền lương và các điều kiện lao động-ND). Quyết định rút khỏi thỏa thuận này của Trump có tính khiên Mỹ mất thu nhập tiềm tàng lên đến 131 tỷ USD/ năm cho tới năm 2030, chưa kể đến việc tiếp tục các cuộc đàm phán sau đó mà không có Mỹ đã dẫn đến sự trì hoãn việc thực thi hơn 20 điều khoản khó khăn làm mất đi các quy định về hiệu quả và các quy tắc khác.

Tôi giúp mình

Việc cạnh tranh mất cách hiệu quả với Trung Quốc không chỉ là vấn đề về chính sách thặng dư; nó cũng sẽ đòi hỏi Mỹ phải tiếp tục các khoản đầu tư trong nước. Dịch vụ y tế, giáo dục và các sự kiện công có chất lượng ít nhất cũng sẽ mang lợi ích cho người dân Mỹ như bất kỳ thỏa thuận thặng dư hay khoản thu nào. Các nhà hoạch định chính sách Mỹ cũng nên xem xét một loạt dự xuất nhập khẩu mang tính đổi mới đang được đưa ra để hỗ trợ những người phải chuyển việc làm, kể cả từ các ngành thặng dư và tiếp tục hóa, bởi nền kinh tế thế kỷ 21. Chẳng hạn, Edward Alden và Robert Litan thuộc Hội đồng quan hệ đối ngoại đã đưa ra các giải pháp hợp lý cho một khu vực xã hội mới, bao gồm các dự xuất nhập khẩu hiếm tiền lương, hỗ trợ chuyển việc làm, và cấp phép nghề nghiệp quốc gia. Những ý tưởng này và các ý tưởng khác đáng được xem xét một cách nghiêm túc.

Cùng, các nhà lãnh đạo Mỹ sẽ phải có can đảm chính trị để chống lại tâm lý bầy đàn để với chế độ báo cáo hai đảng. Thực tế là vẫn có nhiều người Mỹ ủng hộ thặng dư tự do. Theo một cuộc thăm dò ý kiến gần đây của Viện Gallup, 70% người Mỹ nhìn nhận ngoại thặng dư là một cái gì cho sự tăng trưởng kinh tế, so với 25% người Mỹ xem đây là một mối đe dọa. Nhưng con số là nhau ở cả hai đảng, cho dù có các nhóm thiểu số lớn tiếng phản đối thặng dư ở cả hai phe. Vẫn

Có một số lượng lớn những người có tư tưởng trung dung và thông mại ở cả hai đảng lớn sàng chấp nhận một thỏa thuận.

Trump đã giúp Mỹ bằng cách nâng các thông lệ thông mại theo tư tưởng trung dung của Trung Quốc lên thành một vấn đề được quan tâm ở tầm quốc gia. Những việc Washington tự cô lập mình, trừng phạt các đồng minh của mình, và làm xói mòn những nỗ lực tập thể nhằm buộc Trung Quốc phải chịu trách nhiệm không có ý nghĩa gì. Hầu hết các bước đi của chính quyền này cho đến nay trong dĩ vãng khiến tất cả những công việc là phần tác dụng. Có một con đường tốt hơn mà bao gồm các biện pháp phòng thủ mạnh mẽ và hợp lý để bảo vệ các công nghệ then chốt của Mỹ, những biện pháp thích hợp để đối phó với các thông lệ thông mại phi lý, một nghệ thuật tích cực để đặt ra các quy tắc tương ứng vai trò lãnh đạo và sự thịnh vượng của Mỹ, và các khoản đầu tư trong nước đã được mong đợi từ lâu để củng cố khả năng người dân Mỹ vượt trội bất kỳ ai, kể cả Trung Quốc.

Matthew P. Goodman là Giám đốc Chương trình Nghiên cứu Kinh tế Chính trị William E. Simon tại Trung tâm Nghiên cứu Chiến lược và Quốc tế (CSIS). Ely Ratner là nghiên cứu viên cao cấp Chương trình Nghiên cứu Trung Quốc Maurice R. Greenberg tại Hội đồng Quan hệ Đối ngoại. Cả hai đều từng làm việc tại Nhà Trắng thời kỳ tổng thống Obama. Bài viết được đăng trên [Foreign Affairs](#).

Trần Quang (gt)